

Μνημόσυνο για τα θύματα της Επιχείρησης «Καταιγίδα» από τον Πατριάρχη Σερβίας

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Μνημόσυνο για όλα τα θύματα της «στρατιωτικο-αστυνομικής» επιχείρησης «Καταιγίδα» θα τελέσει σήμερα ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος στο Νόβι Σαντ.

Επιμέλεια: Ευγενία Δίτσα

Κατά την επιχείρηση αυτή, την περίοδο του Κροατικού Πολέμου για την Ανεξαρτησία, ο κροατικός στρατός, με 138.500 άνδρες, εισέβαλε στην περιοχή της Κράινα, βομβάρδισε τα σερβικά οχυρά και εν τέλει κατάφερε να ξεριζώσει/εκδιώξει 200.000 Σέρβους από την περιοχή.

Σύμφωνα με την Υπηρεσία Ενημέρωσης της Ιεράς Μητροπόλεως Βαčka, η επιχείρηση «Καταιγίδα» παραμένει μέχρι σήμερα ένα ατιμώρητο έγκλημα, στο οποίο τα θύματα ήταν πολίτες, ηλικιωμένοι και ανάπηροι. Σχεδόν οι μισοί από τους νεκρούς ή αγνοούμενους Σέρβους στην «Καταιγίδα», που διεξήχθη από τις κροατικές ένοπλες δυνάμεις, με την έγκριση και την υποστήριξη του ΝΑΤΟ και σε συνεργασία με τις δυνάμεις του Κροατικού Συμβουλίου Άμυνας, που τότε

ονομαζόταν Στρατός της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης, ήταν άνω των 60 ετών. Περισσότεροι από τους μισούς ήταν πολίτες, 78 ιεροί ναοί κατεδαφίστηκαν και 25.000 σπίτια και χιλιάδες καταστήματα καταστράφηκαν.

Ανάμεσα στα θύματα ήταν 544 γυναίκες, εκ των οποίων περίπου τα 4/5 ήταν άνω των 60 ετών. Το σοβαρότερο έγκλημα της «Καταιγίδας», συντελέστηκε στις 7 Αυγούστου, όταν οι κροατικοί «Migos» βομβάρδισαν μια στήλη Σέρβων προσφύγων στην Petrovačka cesta, σκοτώνοντας μέσα σε δύο λεπτά εννέα πολίτες, ανάμεσά τους τέσσερα παιδιά, ηλικίας έξι έως 13 ετών.

Η επίθεση κατά της Δημοκρατίας στην Σέρπσκα Κράινα (σερβική Κράινα) σημειώθηκε παρά το γεγονός ότι η περιοχή βρισκόταν υπό την προστασία του ΟΗΕ, ενώ εκπρόσωποι της Σερβικής Δημοκρατίας της Κράινα στη Γενεύη και το Βελιγράδι είχαν αποδεχθεί την πρόταση της διεθνούς κοινότητας για ειρηνική επίλυση των διαφορών...

Η κεντρική κρατική εκδήλωση, που θα πραγματοποιηθεί σήμερα στο Νόβι Σαντ, είναι αφιερωμένη ακριβώς σε αυτήν την «Ημέρα Μνήμης για όλους τους Σέρβους, που έχασαν τη ζωή τους και εξορίστηκαν κατά την «Καταιγίδα».

Σύμφωνα με την wikipedia, Δημοκρατία της Σερβικής Κράινα ή Σερβική Δημοκρατία της Κράινα ήταν ένα αυτοαποκαλούμενο σερβικό πρωτοκράτος , [5] [6] ένα έδαφος εντός της πρόσφατα ανεξάρτητης Δημοκρατίας της Κροατίας (πρώην τμήμα της SFR Γιουγκοσλαβίας), την οποία αψήφησε και η οποία ήταν ενεργή κατά τη διάρκεια του Κροατικού Πολέμου για την Ανεξαρτησία (1991-95).

Η κυβέρνηση της Krajina είχε de facto έλεγχο σε κεντρικά τμήματα της επικράτειας, ενώ ο έλεγχος των προαστίων άλλαζε με τις επιτυχίες και τις αποτυχίες των στρατιωτικών της δραστηριοτήτων. Η περιοχή προστατεύονταν νομικά από τη Δύναμη Προστασίας των Ηνωμένων Εθνών (UNPROFOR).

Το κύριο τμήμα του κατακτήθηκε από κροατικές δυνάμεις το 1995 και η Δημοκρατία της Σερβικής Κράινα διαλύθηκε τελικά ως αποτέλεσμα. ένα κότσο παρέμεινε στην ανατολική Σλαβονία υπό τη διοίκηση της UNTAES μέχρι την ειρηνική επανένταξή της στην Κροατία το 1998 σύμφωνα με τη Συμφωνία του Ερντούτ .

Το όνομα Krajina (που σημαίνει "σύνορο") προήλθε από τα Στρατιωτικά Σύνορα που χάραξε η μοναρχία των Αψβούργων σε τμήματα των εδαφών του στέμματος της Κροατίας και της Σλαβονίας μεταξύ 1553 και 1578 με σκοπό να αμυνθεί ενάντια στην επέκταση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας . Πολλοί Κροάτες , Σέρβοι και

Βλάχοι μετανάστευσαν από κοντινά μέρη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (Οθωμανική Βοσνία και Σερβία) στην περιοχή και βοήθησε στην ενίσχυση και αναπλήρωση του πληθυσμού καθώς και των φρουρών στον αγώνα κατά των Οθωμανών. Οι Αυστριακοί έλεγχαν τα σύνορα από το στρατιωτικό αρχηγείο στη Βιέννη και δεν το έκαναν γη κορώνα, αν και είχαν κάποια ειδικά δικαιώματα για να ενθαρρύνουν την εγκατάσταση σε μια κατά τα άλλα έρημη, κατεστραμμένη από τον πόλεμο έδαφος. Η κατάργηση της στρατιωτικής κυριαρχίας έλαβε χώρα μεταξύ 1869 και 1871. Προκειμένου να προσελκύσει τους Σέρβους να γίνουν μέρος της Κροατίας, στις 11 Μαΐου 1867, ο Sabor δήλωσε επίσημα ότι «το Τριαδικό Βασίλειο αναγνωρίζει τους Σέρβους που ζουν σε αυτό ως ένα έθνος πανομοιότυπο και ίσο με το κροατικό έθνος». Στη συνέχεια, το Στρατιωτικό Σύνορο ενσωματώθηκε στα Αψβούργα της Κροατίας το 1881.

Μετά το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου το 1918, οι περιοχές που προηγουμένως αποτελούσαν μέρος των Στρατιωτικών Συνόρων τέθηκαν υπό τον έλεγχο του Βασιλείου της Γιουγκοσλαβίας , όπου αποτελούσαν μέρος της Sava Banovina , μαζί με το μεγαλύτερο μέρος της παλιάς Κροατίας-Σλαβονίας. Μεταξύ των δύο Παγκοσμίων Πολέμων , οι Σέρβοι της Κροατίας και της Σλαβονικής Κράινα , καθώς και εκείνοι της Βοσνιακής Κράινα και άλλων περιοχών δυτικά της Σερβίας , οργάνωσαν ένα αξιόλογο πολιτικό κόμμα, το Ανεξάρτητο Δημοκρατικό Κόμμα υπό τον Svetozar Pribićević.. Στο νέο κράτος υπήρχε μεγάλη ένταση μεταξύ Κροατών και Σέρβων για διαφορετικά πολιτικά οράματα, με την εκστρατεία για την κροατική αυτονομία να κορυφώνεται με τη δολοφονία του Κροάτη ηγέτη , Stjepan Radić , στο κοινοβούλιο και την καταστολή από τις σερβοκρατούμενες δομές ασφαλείας.

Πηγή: Πρακτορείο SRNA

Πηγή: Υπηρεσία Πληροφόρησης της Επισκοπής Bačka

Φωτογραφία: apadnisrbi.com